

daka venià Işda, se aflasse faţţ în faţţ kş ačesta, şi pekşnoskîndş-lş drentş omşlş če i epà înse-
mnatş :

— Inţrş, i zisse, te amteantş.

Dşn' ačeea, trşrîndş ne Işda în vestîbşlş, în-
kissesse şşea dşnş dînsşlş.

Abîssşlş epà trekşţş! ačea poartş, epà poarta
infernalş a lşî Dante; ačea şşdoare ne kare o şter-
peà Işda intrîndş la Kaiafa, epà şşdoarea şşşî omş
kare şî lassş toatş şperanča.

Преодіи skoasserş o ştrîgare de şşkşrie kşndş
възърş ne Işda.

— Eî bine întrebарş de odatş doî treî dintre
dînşî.

— Eî bine! zisse Işda, eatş-mş.

— Îđî maî đî kşvîntşlş?

— Altmîntepî aşş maî şî venîţş?

— Şunde e Işşşş?

— O şţţ de namî de ačî, în kasa ne kare
Eli, kşmnatşlş lşî Zaharia din Eşron, a înkîriat' o de
la Nikodîmş şî de la Iosifş din Arimatia.

— Şî če fače în kasa ačeea?

— Paştele.

— Dar nş e astş-zî Paştele.

— Če î passş lşî Işşşş! n'a venîţş ka şş pe-
stoarne totş če e, şî s'aşeze totş če nş e? Ačella
kare vindekş în zîoa şşmbeteî, poate prea bine şş
fakş paştele joia.

— Eî bine, zisse Kaiafa, aşzîđî: e nşmaî o
şţţ de namî de ačî; voiş trîmitte şş'şş prinş.